

et *planlægningsorgan* som det foreslåede for Køge Bugt-området er så påtrængende, at lovforslaget bør gennemføres nu, også under hensyn til at repræsentanterne for de berørte kommuner er interesserede heri.

Flertallet finder dog, at spørgsmålet om en bedre tilrettelægning af Københavnsegnens udvikling snarest må tages op.

Flertallet finder i denne forbindelse anledning til at fremhæve, at en *egnsplanlægning* for Københavnsegnen må foreligge som en mål-sætning for området for at kunne danne baggrund for de enkelte planlægningsenheders eller planlægningsorganers virksomhed, at planlægning af Københavnsegnen må finde sted under en form, der tilgodeser hensynet til egnen som en helhed, og at der i takt med planlægningen må træffes foranstaltninger til gennemførelsen, herunder finansieringen af den planlagte udvikling.

Flertallet opfordrer boligministeren til at fremkomme med forslag til formen og organerne for planlægningen og dennes gennemførelse, således at både de lokale og de regionale hensyn tilgodeses. Det må indgå i overvejelserne, i hvilket omfang fællesopgaver bør henlægges til særlige organer, der repræsenterer de kommunale (herunder de amtskommunale) og statslige interesser samt den fornødne sagskundskab.“

Venstres medlemmer af udvalget kunne ikke tiltræde lovforslaget, men opfordrede boligministeren til i stedet for lovforslaget at udarbejde forslag til en lov om regulering af byudviklingen inden for Københavns, Roskilde og Frederiksborg amter. De nævnte medlemmer af udvalget gav i betænkningen udførlige retningslinjer for den planlægning, som dette lovforslag skulle sikre.

En planlægning alene for det af det fremsatte lovforslag omfattede område kunne efter mindretallets opfattelse ikke være rationel, idet planlægningen måtte berøres af, hvad der foretoges i den øvrige del af Københavns omegn i videste betydning.

Mindretallet mente derfor, at lovgivningen burde omfatte de tre amter omkring København: Københavns amt, Roskilde amt og Frederiksborg amt, og at det burde være folkevalgte forsamlinger for disse områder, der lod foretage en planlægning, og som traf bindende beslutninger med hensyn til planlægningens udførelse.

Der ville ved den af mindretallet foreslåede lovgivning ske dels en nødvendig koordinering og dels en forenkling i forhold til den gældende lovgivning, idet det overlodes de respektive amter, eventuelt i fællesskab, at foretage både planlægningen og beslutning herom og om zoneinddelingen. Endvidere ville amtet få beføjelser til ikke alene at planlægge trafik og forsyning, men også at sikre udførelsen af disse planer, ligesom der var skabt mulighed for et effektivt samarbejde mellem amter og købstæder. Desuden var der i mindretallets udtalelse givet retningslinjer for den udvikling, der måtte tilstræbes, ikke mindst for at undgå det store menneskelige og økonomiske spild ved skabelse af de såkaldte sovebyer.